

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΑΝ ΕΣΤΗ

Χαροπούνως ἡχοῦσιν οἱ κώδωνες τῶν ναῶν καὶ οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοί, ἐπὶ τῶν βλεφάρων τῶν ὄποιων δὲν ἀπεκάθησε βαρὺς ὁ "Ὕπνος, μὲ τὰς ἀνημμένας λαμπάδας ὑποδέχονται εὐφροσύνως τὸ ἅγγελμα τῆς τοῦ Σωτῆρος" Αναστάσεως. Αἱ ἐκκλησίαι βρίσουσι πιστῶν ή μὴ καὶ αἱ πρὸ τῶν ναῶν πλατεῖαι παριστῶσι τὸ γραφικώτατον τῶν θεαμάτων, καθ' ἣν στιγμὴν κι ὥξει φωναὶ τῶν πωλητῶν ἐφημερίδων, διεσχίζουσαι τὸν ἄρκα καὶ ὑπερικῶσαι πάντας ἀλλον θόρυβον προερχόμενον ἐκ τῆς γαρζῆς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἔξαγγέλλουσι τὸ ἐμπόρευμά των.

* *

Πανταχοῦ ἡ χαρὰ καὶ ἡ γαλήνη, πανταχοῦ ἡ ἀγαλλίασις, διότι σήμερον πανηγυρίζεται ἡ μέγαλειτέρα τῶν ἑορτῶν, διότι σήμερον διὰ τῆς Αναστάσεως ἀπεσφραγίσθη ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου, ὃς διδάσκουσιν οἱ θεολόγοι καὶ πιστεύουσιν οἱ περισσότεροι. Πανταχοῦ βρισκείται ἡ φριδρότης καὶ μία ἀκούεται φράσις ἐκφερομένη σήμερον ὑπὸ μυρίων στομάτων μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἀκρου ἐνθουσιασμοῦ:

Χριστὸς ἀγέτη!

* *

Ἡ φράσις αὕτη εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ χριστιανοῦ καὶ περικλείει πᾶν ὅ, τι πιστεύει οὗτος. Ἡ ἀγάπη τὴν ὄποιαν ἐδίδαξεν ὁ Χριστός, οὐ τὴν ἀνάστασιν πανηγυρίζομεν, ἐπιτρέπει σήμερον τὸ σύμβολον τοῦτο ν' ἀπευθύνεται πρὸς πάντα καὶ νὰ συνοδεύεται δι' ἀσπασμῶν ἀνταλλαγομένων ἀνευ διακρίσεως ἀλιείας καὶ φύλου. Ἡ ἐκδήλωσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης δι' ἀσπασμῶν εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν μας οὐχὶ σπανίως καθίσταται ἐκδήλωσις αἰσθημάτων καὶ πόθων πολὺ ἀπεχόντων τῶν διδαγμάτων τοῦ Ναζωραϊοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ τὸν κανόνα.

* *

Τπείχοντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν καθιερωθεῖσαν συνήθειαν ἀσπαζόμεθα τὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς ἀναγνώστας μας — χωρὶς νὰ φοβούμεθα παρεκτυγόντες, ἀφοῦ ἔχομεν μεταξὺ αὐτῶν τὴν κ. Ροζοῦν καὶ τὸν κ. Μιστριώτην — καὶ τοῖς ἀπευθύνομεν ὡς καλοὶ χριστιανοὶ ἐν ζωηρὸν καὶ πλήρες θρησκευτικῆς εὐλαβείας:

Χριστὸς ἀγέτη.

Τοπαγάσσος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἐνδομάς τῶν παθῶν ἔχει ἐφέτος ίδιαν τὰ χαρακτῆρα, διότι μετὰ τῶν ἀλλων, ἀτιναχέρουσι δάκρυα εἰς τοὺς ὄφθαλμους παντὸς χριστιανοῦ, προσετέθη καὶ ἡ σκόνη. Ἐλπίζεται, ὅτι ὁ ἀνεμός εὐσπλαγχνίζομενος τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους τῆς πρωτευόσης θὰ παύσῃ πνέων ὄρμητικῶς καὶ θὰ παύσωμεν καὶ ἡμεῖς κλαίοντες... τὴν τύχην μας. Ἐὰν ὑπάρχῃ ὑποψία, ὅτι θὰ διαρκέσῃ ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐπὶ τινας ἡμέρας ἀκόμη η πρέπει ὅλοι νὰ

ἀναχρωρήσωμεν, διποὺς οἱ "Ἄγγλοι περιηγήται, η νὰ ληφθῇ φιλεύσπλαγχνος φροντίς περὶ κύρηστας τοῦ Ὁφθαλμιατρείου.

*

Μὴ φοβεῖσθε!

Ο κ. Φιλήμων πρεσβεύει ἀκραδάντως, ὅτι ἡ Ἀθηναϊκὴ σκόνη δὲν βλάπτει τοὺς ὄφθαλμους, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς καθαρίζει, ὅπου δὲ καὶ ἀν σταθῆ, ἔξωρων τὰ σωτήρια ἀποτελέσματά της, λέγει, ὅτι αἱ Ἀθηναϊκὲς σκόνης εἶναι τὶ ἀκατανόητον. Εχετε πεποιθησιν λοιπὸν εἰς τὰς ἴκτρικὰς γνώσεις τοῦ κ. Δημάρχου καὶ μὴ φοβεῖσθε διάλου.

*

Θέλετε μάλιστα νὰ σᾶς εἴπωμεν καὶ ἐν σχέσιον; Ακούστε.

Ἡ σκόνη εἶναι ἐπωφελής, διότι καθαρίζει τοὺς ὄφθαλμους... καὶ λερώνει τὰ ἐνδύματα, ἀλλ' ἀδιάφορον τὸ τελευταῖον. Λοιπὸν δταν ἡ ἰδιότης αὐτης καταστῆ γνωστὴ εἰς τὰ ἀλλα κράτη κατ' ἀνάγκην θὰ προμηθεύωνται ταῦτα πακέτα περιλαμβάνονται: Ἀθηναϊκὴ σκόνη γιὰ τὰ μάτια καὶ οὕτω θὰ ξωμεν καὶ ἐν μέγα εἰσόδημα.

*

Προτείνομεν:

Ἐκ τοῦ τιμῆματος τῶν πωληθησομένων πακέτων νὰ κατασκευασθῶσιν οἱ ἀνδριάντες τοῦ Δημάρχου καὶ δλων τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων.

*

Λύπην ἀφιτον θὰ ἡσθάνθη τὴν μεγάλην Παρασκευὴν περισσότερον παντὸς ἀλλου ὁ κ. Αρχηγὸς τῆς διεπαπομένης δευτιπολιτεύσεως. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν είχομεν ἀκριβῶς 7 Απριλίου, ὅπότε ἐκ τῆς καλπῆς ἔξηλθε λαοφιλής πρωθυπουργός ὁ καλπῆς κ. Δηλιγιάννης. Επέπρωτο ἡ περιφανής ἐκείνη νίκη του νὰ εἶναι αἵτια τῆς σήμερον συντριμμένης καταστάσεώς του.

Περοσμένα μεγάλετα καὶ θυμωντας τὰ νὰ κλαῖε...

*

Θὰ μᾶς ἔχῃ ὅλους ὑπὸ τὴν προστασίαν του.

Ο Βασιλεὺς ἐπεσκέψθη τὸ Δρομοκαΐτειον Φρενοκομεῖον, εἶδε τὴν τάξιν, ἥτις βασιλεύει ἐκεῖ καὶ ἔξεδήλωτε τὴν ἐπιθυμίαν του ν' ἀνακλάσῃ τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατάστημα ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Βλέπων τις τώρα τὰ ἐκδηλούμενα ταῦτα αἰσθήματα τοῦ Βασιλέως πρὸς τοὺς παράφροντας, ἔννοετ διατί πάντοτε βεβαίος, ὅτι «μᾶς ἔχει ὅλους στὴν καρδιά του.»

*

Εἶναι ιστορικὸν καὶ συνέδην εἰς ἐν χαρτοπωλεῖον μεταξὺ τοῦ καταστηματάρχου καὶ ἐνδὲ πελάτου:

— Νὰ πάρετε ἀπ' αὐταὶ τῆς πέντες θὰ μείνετε πολὺ εὐχαριστημένος· μ' αὐταῖς γράφει καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης τὰ δέρματα του...

— Ἀνακιδέστατε! καὶ τολμᾶτε νὰ μοῦ τῆς συνιστᾶς...

Ζεύς